"ഉദ്ധരേദാത്മനാത്മാനം"

Reg. No. T. 26 License: No. 363. Dated 14-8-1937

നവജീവൻ

വരിസംഖ്യ { അഞ്ചലിൽ 3 രൂ. 6 ണ. / തപാലിൽ 4 രൂ. 8 ണ.

പ്രതിപക്ഷപത്രിക

ഏജൻറന്മാർക്ക് പ്രത്യേക നിരക്ക്

പരസ്യങ്ങൾക്ക് മിതമായ നിരക്ക്

"ഒരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന്"

Vol. 25 | ശിവഗിരി, വർക്കല. Trav, June 12th: 1945: ൧൧൨൦ ഇടവം ൩൦-ാംനു-ചൊവ്വാഴ്ച | No. 15

പ്രേമസോപാനം.

—:o:—

മഹോപാദ്ധ്യായ-
ജി. നാരായണപ്പണിക്കർ.
(വെളിയം)

ആരോമലാമീ കുസുമോൽകരത്തിൽ-
ഹാ രമ്യമാമീ നവ പല്ലവത്തിൽ,
ഉൾപ്പൂവിനൽകണ്ടു യണച്ചുനില്പോ
രതീന്ദ്രസൌന്ദര്യ്യ നിലീനമൂർത്തേ! ൧

വരാംഗിതൻ ലോലകപോലഭുവിൽ-
പരം സുഹൃത്തിൻ വിമലസ്മിതത്തിൽ,
ആത്മാവിനാകർഷകമായിനില്പോ
രകന്മഷപ്രേമ നിഗൂഢമൂർത്തേ! ൨

പതംഗഭൃംഗാമല രാഗവായ്പിൽ-
തരംഗകാസംഗ മൃദംഗകത്തിൽ,
ഹൃദന്തസന്തർപ്പകമായിനില്പോ
രനോപമാനന്ദ മനോജ്ഞമൂർത്തേ! ൩

നിതാന്ത മേകാന്തതയിങ്കലങ്ങേ
പ്രലാസ്യമഞ്ജീരരവങ്ങൾകേൾക്കാം
കാണുന്നിതുന്മീലിതലോചനങ്ങൾ
തൃച്ചേവടിപ്പൂമ്പാടുകളേതിടത്തും. ൪

ഈ മൺകളിപ്പാത്രമതിവകാല
പ്പഴക്കമായ് നീമുഷിയുന്നപോതിൽ
ഉടച്ചുടൻദൂരെ യെറിഞ്ഞുവീണ്ടും
നവാഭമായ് തീർത്തു രസിച്ചുനിൽക്കാം. ൫

ഹാ ദേവമാംഗല്യമനോഭിരാമ-
മാശാന്തകാന്താകൃതി യൊന്നുകാണാൻ
അമോഘമെന്നാന്തര ലോചനങ്ങൾ
വിടർന്നിടാൻകാല മിതായതില്ലേ? ൬

വധൂജനത്തിൻ വദനാംബുജത്തി
ലപാംഗിലാസക്തി ജനിക്കുമെങ്കിൽ,
പൂവല്ലിയിൽപുൽക്കൊടിയിങ്കലുള്ളം
പ്രേമാർദ്രമായ് ഹന്ത രമിക്കുമെങ്കിൽ, ൭

ഭവൽപദപ്രാപ്തി പഥത്തിനുള്ളാ
ക്കവാടമേതാണു തുറക്കയായി
ആ പ്രേമസോപാന-മതേറിയേറി
യാശാശ്വതാനന്ദപദത്തിലെത്താം. ൮

—o—

കാലകല്ലോല കോലാഹലം.
അഥവാ
ചില തപ്തചിന്തകൾ.

ശാസ്ത്രി. എം. കെ. നാരായണൻനായർ. വേദാന്തശിരോമണി, വിദ്യാർത്ഥി തിരുപ്പതി

ആസുരവും ദൈവീകവുമായുള്ള പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ ഉഭയ ശക്തികളുടെ ഒരു സംഘട്ടനത്തിൽനിന്നുമാണല്ലോ മാനവജീവിതം പ്രാരംഭിക്കുന്നതു്. അതു് കാലദേശാവസ്ഥകളുടെ പരിധിയിൽപെട്ടു നില്ക്കുന്നു. അതിനാൽ മാനവനും കാലവുമായി. ഒരു അവിഛിന്നമായ സംബന്ധം ഉള്ളതായി നാം കാണുന്നു. ഈ കാലം പ്രാക്തനമെന്നും അർവാചീനമെന്നും രണ്ടായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അനാദിയും കാലമൊന്നാണെങ്കിലും പ്രാക്തനതാധുനാതനതകൾ വേറായിതന്നെയാണ് ഇരിക്കുന്നതു്. പ്രപഞ്ചത്തിലെ സകല കാര്യങ്ങളും ഇങ്ങനെ വ്യഷ്ടിതയാ വിഭിന്നങ്ങളെങ്കിലും സമഷ്ടിതയാ ഒന്നതന്നെയാകുന്നു. അപ്പോൾ മാനവവർഗ്ഗങ്ങൾ എത്രകണ്ടു വിഭിന്നങ്ങളായാലും വിഭിന്നധർമ്മങ്ങൾക്ക് കീഴ്പെട്ടിരു[illegible]ലും വിഭിന്ന ദേശഭാഷാദി[illegible]ക്ക് അധീനങ്ങളായിരുന്നാലു[illegible]ി. എല്ലാവരുടെയും ലക്ഷ്യ[illegible]ന്നുതന്നെ എന്നു [illegible] തത്വത്തിൽ [illegible] പ്രപഞ്ചചക്ര[illegible]ു. ബാഹ്യമായ വിപരിണാമങ്ങ[illegible] ഉണ്ടായിരുന്നാൽകൂടിയും അ[illegible]ന്തരമായ അതിൻെറ തത്വത്തിനു മാററം സംഭവിക്കുന്നതല്ലതന്നെ. അങ്ങനെ ത്രികാലങ്ങളിലും അവികാരിയായിട്ടേതു് കാണാൻകഴിയുന്നുവോ അതത്രേ ശാശ്വതമായിട്ടുള്ളതു്. ആ ശാശ്വതമായ വസ്തുവിൻെറ നിലനില്പിനു വേണ്ടിയാണ് ഈമാററങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും. ഹൈന്ദവ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ സം

ബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ ശാശ്വതവസ്തു സനാതനധർമ്മമാകുന്നു. അതത്രേ ഭാരതത്തിന്റെ പ്രാണൻ. അതിനെ നിലനിർത്തുന്നതാണ് ഓരോ ഭാരതീയന്റേയും കടമ. അപ്പോൾ ആ ധർമ്മത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനു പര്യാപ്തങ്ങളായ സംഗതികളെപ്പററി സമഗ്രമായി ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം പ്രാചീന സംസ്കാരങ്ങളും പലതും ഇന്നു മറയ്ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ നവീന സംസ്കാരങ്ങളും ആ സ്ഥാനത്തെ അലംകരിക്കേണ്ടിയുമിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ കാലാനുകൂലമായ ബാഹ്യസംസ്കാരങ്ങളുടെ ത്യാജ്യഗ്രാഹ്യതകൂടാതെ ഇന്നു ധർമ്മം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതല്ലതന്നെ.

മാനവസമുദായത്തിൽ ഉൽകർഷേച്ഛയില്ലാത്തവരായി ഇന്നു ആരാണുള്ളത്. പ്രതിവ്യക്തികളും അവരവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്നവരാകുന്നുവെല്ലോ. ഗവൺമെണ്ടിന്റെ കുതന്ത്രങ്ങളിൽപ്പെട്ടു കഴങ്ങുന്ന മാതൃഭൂമിയെ സ്വാതന്ത്ര്യസിംഹാസനമലംകരിപ്പിക്കുന്നതിനു ഇന്നത്തെ ഏതൊരു ഭാരതീയനാണ് ഉൽകണ്ഠയില്ലാത്തത്. ദിഗന്തവിശ്രാന്തകീർത്തിയും അപ്രതിമപ്രതിഭാപ്രഭവുമായ ഭാരതീയധർമ്മത്തിനു നവജീവനുളവാക്കി വിജയകാഹളത്താൽ തന്റെ പ്രഭാവം തെളിയിക്കുന്നതിനു ഏതൊരു ഹൃദയമാണ് കുതികൊള്ളാത്തത്. അഗണിതഗുണഗണങ്ങൾക്കു വിളനിലവും അനിർവ്വചനീയാനന്ദദായകവുമായ ഗീർവ്വാണഭാഷയുടെ കാലയവനികയിൽ തിരോഭവിക്കാൻ പോകുന്ന ആ ദിവ്യവിഗ്രഹത്തെ സർവ്വാലംകാര[illegible]ിതമാക്കി ശാശ്വതജ്യോതി[illegible]ന് ഇരിപ്പിടമാക്കിത്തീർക്കാൻ [illegible]തൊരു ഭാരതീയനാണ് ക[illegible] ക[illegible]ാകാത്തത്. ഭാ[illegible] രാദ്യഭേദ[illegible]രക്ഷരാ[illegible] ന്യതയ[illegible]ൽനിന്നും ഈ [illegible]ായ പുണ്യഭൂമിയുടെ ഓമൽസന്താനങ്ങളെ [illegible]മോചിപ്പിക്കുന്നതിനു ഏതൊരു ഹൃദയമാണ് വിവശമാകാത്തത്. ബലീയസ്സായ പാശ്ചാത്യനാഗരികതയുടെ പുറംതള്ളലാൽ ശിഥിലമായിപ്പോയ ഭാരതീയസംസ്കാരങ്ങളെയും സനാതനധർമ്മത്തേയും ആ പാഴ്കങ്ങളിൽനിന്നും കരകേററുന്നതിനു ആർക്കാണ് വാഞ്ഛയുളവാകാത്തത്. യമന്റെ നൃത്യരംഗമായിത്തീർന്ന വംഗാദിദേശങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയോർത്തു ഏതൊരു ദേശാഭിമാനിയുടെ ഹൃദയമാണ് വെന്തുവെണ്ണീറായിപ്പോകാത്തത്. പ്രചണ്ഡമായ സമരവഹ്നിയിൽ വെന്തെരിയുന്ന ലോകത്തെ ശാന്തിജലംകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ഏതൊരു ചിന്തകനാണ് തല കുനിക്കാത്തത്. സർവ്വതോമുഖമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ രമ്യോദ്യാനങ്ങളിൽ വിശ്രമിക്കാൻ കൗതുകം ആരെയാണ് കൈവരിക്കാത്തത്.

ഈ വിധമായ ചിന്താഗതികളെ ഉൽബുദ്ധമാക്കിത്തീർക്കണമെങ്കിൽ നാം അത്രകണ്ട് നിസ്വാതന്ത്ര്യജീവിതത്തിന് അടിമപ്പെട്ടവരായിരിക്കണം. അതിനാൽ ഇന്നത്തെ ഭാരതീയരുടെ മുഖ്യകർത്തവ്യങ്ങളും, ദേശപുനരുദ്ധാരണം, സമുദായസേവനം, ധർമ്മസംരക്ഷണം, സദാചാരപ്രചാരണം, സമത്വസാഹോദര്യസമ്പത്തി, ആത്മമൈത്രി മുതലായവകളാകുന്നു. ഇവയത്രെ ഇന്നത്തെ സ്വധർമ്മങ്ങൾ. അവ അനുഷ്ഠിക്കാതെ പോയാൽ പ്രഗതിയുളവാകുന്നതല്ല തന്നെ. "ശ്രേയാൻ സ്വധർമ്മോ വിഗുണഃ പരധർമ്മോ ഭയാവഹഃ" എന്നാണല്ലോ ഗീതാകർത്താവ് ഉപദേശിക്കുന്നതും. ഇവയെല്ലാം ഇപ്പോഴത്തെ കാലപരിധിയിൽ പെട്ടവകളാകുന്നു.

ഇനിയും നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നു എന്നു നോക്കാം. അവരുടെ ജീവിതം എങ്ങനെ ആയിരുന്നു. അവരുടെ സംസ്കാരഗതികളെന്തെല്ലാം. അവരുടെ മതസിദ്ധാന്തങ്ങൾ എന്താകുന്നു, അവയ്ക്കും നമ്മുക്കുമായുള്ള ബന്ധമെന്താണ്. അവരോടു നമുക്കുള്ള കടമയെന്താണ് എന്നെല്ലാമായി ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം ആദൃശ്യം വളരെ വിസ്മയനീയമായിരിക്കുന്ന ഭൗതികസുഖത്തിന്റെ മാററ് എത്രയെന്നു സ്വന്തം അനുഭവത്താൽ നിർണ്ണയിച്ചവരായ പൂർവ്വന്മാരാകട്ടെ തുച്ഛമായ ഭൗതികസുഖത്തിന്റെ ശുഷ്കകാന്തികളിൽ മാത്രം തൃപ്തിപ്പെടാതെ ആയതിനു കാരണമായിരിക്കുന്ന സുഖത്തെ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്തി. ആ അനിർവ്വചനീയാനന്ദത്തിന്റെ സ്വാദാപാനത്താൽ നിത്യതൃപ്തരായി തന്റെ ജീവിതത്തെ ശാന്തിപഥത്തിൽകൂടെ നിർവ്വഹിച്ചവരായിരുന്നു. അവരുടെ ഹൃദയ ഭൂങ്ങളിൽ നിന്നും നിർഗ്ഗമിച്ച് ഒഴികിയ നിർമ്മല ചിന്താസരിത്തുകളാകുന്നു ഭാരതത്തിന്റെ പ്രാണൻ. അവ ഗ്രഹിക്കാത്ത ഹൃദയങ്ങൾ അന്ധകാരത്തിന്റെ കരാളതയാൽ ഗ്രസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ആ ദിവ്യജ്ഞാനഭണ്ഡാരങ്ങളെ ആ അക്ഷയസമ്പത്തുകളെ -- ആ പൂർണ്ണാനന്ദാമൃതകുംഭങ്ങളെ കാലഗർത്തത്തിൽ തിരോഭവിക്കാതെ ആരു സംരക്ഷിക്കുന്നില്ലയോ അവർ ഈ ആർഷരാജ്യത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളല്ലതന്നെ. മതാചാര്യന്മാരും അവതാരങ്ങളുമെല്ലാം ഈ ഉദ്ദേശത്തെയാണല്ലോ നിറവേററിക്കാണുന്നത്.

സ്വതന്ത്ര അജ്ഞരായി വിവേകഹീനരായി ജീവിച്ചു പോന്നമാനവ സമുദായത്തിനു ആദിശാസ്ത്രകർത്താക്കന്മാർ സകല ധർമ്മങ്ങളേയും ആ യുഗത്തിന്നനുകൂലമായ രീതിയിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തു. കാലക്രമത്താൽ അതു ലുപ്തപ്രായമായിത്തീരുകയും അക്രമങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും വർദ്ധിച്ചുവരികയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഓരോരോ ആചാര്യന്മാരും ദർശനങ്ങൾ മുഖേന ആ ധർമ്മത്തെ പുനരുദ്ധരിച്ചു. എന്നാൽ പിന്നെയും കാലപ്പഴക്കത്താൽ അനാചാരങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുകയും വേദോക്തധർമ്മത്തിൽ നിന്നും അന്നത്തെ ലോകം വിദൂരമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു- അപ്പോൾ ശ്രീ വ്യാസഭഗവാൻ അവതരിച്ച് പാരാവാരസദൃശമായ വേദരാശികളെ കടഞ്ഞു ബ്രഹ്മസൂത്രാമൃതത്താൽ തദ്ധർമ്മത്തെ അഭിഷേകം ചെയ്തു വേദാന്ത ദർശനത്തിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠാപിതമാക്കിച്ചെയ്തു. രാമകൃഷ്ണൻ തുടങ്ങിയ അവതാരമൂർത്തികളും ഈ ധർമ്മസംരക്ഷണത്തിനു വേണ്ടിത്തന്നെ ജനിച്ചവരായിരുന്നു. എന്നാൽ പിന്നെയും കാലത്തിന്റെ അടികളാൽ അവശമായിത്തീർന്ന ധർമ്മം ക്ഷയിച്ചു തുടങ്ങി. ദുരാചാരങ്ങളും അക്രമങ്ങളും തലയുയർത്തി തുടങ്ങി. ഗോഹത്യാ നരബലി മുതലായ നികൃഷ്ടകർമ്മങ്ങളും വർദ്ധിച്ചു തുടങ്ങി: അപ്പോൾ അഹിംസാമൂർത്തിയായ ബുദ്ധൻ അവതരിച്ചു തന്റെ ഭദ്രതയയാകുന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങളാൽ ആ അനാചാരങ്ങളെ ദൂരീകരിച്ചു. ക്രമേണ നിരീശ്വരവാദവും അതിനെ അടക്കാൻ ഈശ്വരവാദവും ഉണ്ടായി. എന്നിട്ടും ശാന്തിയടയാതെ ലോ

കാം പാഷണ്ഡമതങ്ങളാൽ നിറയപ്പെട്ടുകയും അപ്പോൾ ഭഗവാൻ ശ്രീ ശങ്കരൻ കൈരളീദേവിയുടെ ഓമന പിഞ്ചു പൈതലായി ജനിക്കയും വേദോക്തധർമ്മങ്ങളിൽനിന്നു ഭിന്നങ്ങളായ എല്ലാ പാഷണ്ഡമതങ്ങളേയും ഖണ്ഡിച്ചു ഉപനിഷൽ പ്രതിവാദ്യമായിരിക്കുന്ന തന്റെ അദ്വൈതസിദ്ധാന്തത്താൻ ധർമ്മം സുപ്രതിഷ്ഠിതമാക്കിത്തീർക്കയും ചെയ്തു. അതിനെ തുടർന്നു രാമാനുജാദികളും സ്വമതങ്ങൾ മുഖേന ധർമ്മത്തെ പ്രചരിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ പ്രചോദകശക്തിയുടെ അഭാവത്താൽ പിന്നെയും കാലയവനികയോടു മല്ലടിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ധർമ്മത്തെ ഭഗവാൻ രാമകൃഷ്ണനായി അവതരിച്ചു ആധുനികകാലത്തിന്നനുകൂലമായവിധം സംസ്കരിക്കുകയും "മതമാർഗ്ഗങ്ങൾ വ്യത്യാസങ്ങളാണു" എന്ന ദിവ്യോപദേശത്താൽ സർവ്വമതങ്ങളേയും സമന്വയിപ്പിക്കയുംചെയ്തു. എന്നിട്ടും ശമനമടയാതെ വർണ്ണാശ്രമങ്ങളുടെ മുഷ്ടിയിൽപ്പെട്ടു ഞെരിയുന്ന ഹൈന്ദവധർമ്മ സിദ്ധാന്തം പലരുടെയും കുതന്ത്രങ്ങൾക്കധീനമായി നിരവധി അനാചാരങ്ങളാൽ വ്യാകുലമായി കേരളത്തിൽ അതിന്റെ മൂർദ്ധന്യാവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അപ്പോൾ ഭക്തവത്സലനായ ഭഗവാൻ ഈ ദുരന്തദുഃഖത്തെ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ശ്രീ നാരായണഗുരുദേവനായി അവതരിച്ചു തന്റെ സമതാസിദ്ധാന്തത്താൽ ഒരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ദൈവം, എന്ന ദിവ്യോപദേശം കൊണ്ടു കേരളക്ഷിതിയെ പുളകംകൊള്ളിച്ചു ആനന്ദസാഗരത്തിൽ ആറാടിച്ചു. ബുദ്ധസിദ്ധാന്തങ്ങളെ അശോകചക്രവർത്തി എന്നപോലെ ഈ ദിവ്യോപദേശങ്ങളെ പുലർത്താൻ ധർമ്മരാജ്യത്തു ഒരു ധർമ്മരാജാവും അവതരിച്ചു.

ലോകചരിത്രത്തിന്റെ അദ്ധ്യായങ്ങൾ പലതും മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ഹൈന്ദവധർമ്മ സിദ്ധാന്തം സമത്വസാഹോദര്യാദിരഹിതമായ അനാചാരഭാഗങ്ങളാലോ, ജാതി ദുഷിച്ചതിന്റെ ബാധയാലോ വിവശമായി ഇതരമതങ്ങളുമായി പടംപിടി നടത്തി തളർന്നിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ നശോന്മുഖമായിത്തീർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഹിന്ദുസമുദായത്തിന്റെ വരാൻപോകുന്ന ന്യൂനതകളെ ഭാവിദർശകന്മാരിഞ്ഞ നമ്മുടെ പൊന്നുതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ശ്രീ ശങ്കരന്റെ അദ്വൈതസിദ്ധാന്തത്തെ പ്രബലമാക്കുന്ന ഗുരുദേവന്റെ ദിവ്യോപദേശത്തിന്റെ സാമാന്യതത്വത്തെ ഒരേ ഒരു ക്ഷേത്രപ്രവേശന വിളംബരത്താൽ പ്രായോഗികമാക്കിത്തീർത്തു. അസ്പൃശ്യതയുടെ കളങ്കത്തെ കഴുകി ദിഗന്തവിശ്രാന്തകീർത്തിയായി സനാതനധർമ്മത്തിന്റെ സംരക്ഷകനാദോ മണ്ഡപത്തിൽ ഇതാ ഒരു ജാജ്വല്യതാരമായി പ്രശോഭിക്കുന്നു. ഇന്നു ഈ സിദ്ധാന്തമാണു ലോകമെഴുവൻ വ്യാപിക്കേണ്ടതു. എങ്കിൽ മാത്രമേ സമത്വ സാഹോദര്യാദികളാൽ സമുദായബന്ധം സുദൃഢമായി തീരുകയുള്ളു. സമുദായം ബലഹീനമായിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം സ്വാതന്ത്ര്യം സുലഭമല്ലതന്നെ.

ഇങ്ങനെ ഈ മഹാപുരുഷന്മാരെല്ലാവരും സാധിച്ചതു ഒരേ ഒരു ധർമ്മത്തിന്റെ സംരക്ഷണം മാത്രമാകുന്നു. ഇവരെല്ലാവരും ഭിന്നകാലത്തിൽ ഭിന്നാവസ്ഥയിൽ ഭിന്നദേശങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നവരുമത്രേ. ഇതിൽ നിന്നു മനോഗോചരമാകുന്നതെന്തെന്നാൽ കാലാനുഗുണമായി ധർമ്മത്തിനു വിപരിണാമം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും ആ പരിവർത്തനങ്ങൾക്കു അനുകൂലമായി ധർമ്മത്തെ സമന്വയം ചെയ്യുന്നതാണു അതിന്റെ ശാശ്വതമായ നിലനില്പിനു കാരണമെന്നുമാകുന്നു. ഈ സൂക്ഷ്മാവലോകനത്തിന്റെ പ്രായോഗികവശങ്ങളിലേക്കു ഇനിയും നമ്മുടെ ദൃഷ്ടി പോകാതിരിക്കുന്നതാണു ഹൈന്ദവസിദ്ധാന്തങ്ങളുടേയും ഭാരതീയതത്വത്തിന്റേയും അധഃപതനത്തിനു നിദാനങ്ങൾ എന്നു നാം പ്രത്യേകം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണു.

൨. കാലകല്ലോലകോലാഹലം

ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ഭാഗത്തിൽനിന്നും കാലാധീനജീവിയായ മാനവന്നു തന്റെ സകലസിദ്ധാന്തങ്ങളും കാലദേശാവസ്ഥകളോടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും അതിനെ സുരക്ഷിതമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു തത്തൽകാലദേശാവസ്ഥകളുമായി സമന്വയിക്കേണമെന്നുമാണല്ലോ നാം കാണുന്നതു. പൂർവ്വകാലധർമ്മങ്ങളെ ഈ കാലത്തോടു എന്തിന്നു സമന്വയിക്കുന്നു? എന്നിവിടെ ഒരു പൂർവ്വപക്ഷം ഉണ്ടായേക്കാം. എന്നാൽ അതിനുള്ള സമാധാനം ഇതാകുന്നു. പൂർവ്വകാലധർമ്മങ്ങൾ ഇന്നത്തെ ധർമ്മങ്ങൾക്കു വിപരീതമാകയാൽ ആചരിക്കപ്പെടുവാൻ അസാദ്ധ്യങ്ങളായിത്തീരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ ഇന്നും അവ ആചാരയോഗ്യങ്ങളായിരുന്നാൽ കൂടിയും ആധുനിക കാലത്തിന്റെ ധർമ്മങ്ങൾക്കു അവ വീണ്ടും അധർമ്മങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. വർത്തമാനകാലത്തിലെ ധർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാതെയാക്കു വരാൻപോകുന്ന ധർമ്മങ്ങളിൽ എന്താണു ബാദ്ധ്യത. അതിനാൽ നാം ത്രികാലങ്ങളിലും സ്വധർമ്മനിർവ്വഹണത്തിൽനിന്നും ഭ്രഷ്ടരായിത്തീരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഈ പഴഞ്ചോറു തിന്നുന്ന സമ്പ്രദായത്തെക്കാൾ നല്ലതു അപ്പോഴപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ചൂടുചോറുണ്ണുകയാണെന്നുള്ളതു അനുഭവസ്ഥന്മാരുടെ മുമ്പിൽ പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഒരുപക്ഷേ ആറിത്തണുത്തു പോയതിനെക്കൂടിയും അല്പം ചൂടാക്കിക്കഴിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഒരു ദോഷവും വരാനില്ലല്ലോ. ഇങ്ങനെ പഴഞ്ചോറു മുതലായി ക്രമവിരുദ്ധമായ ഭക്ഷണത്താലാണല്ലോ രോഗങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതു. അതുപോലെ അന്നത്തെക്കാലത്തെ ധർമ്മം ഇന്നു ആചാരത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതു കൊണ്ടല്ലേ അനാചാരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു. അതിനാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള അനാചാരങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനും ഉള്ളതിനെ ശരിയായി പാലിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ധർമ്മത്തെ തത്തൽകാലത്തോടു സമന്വയിപ്പിക്കതന്നെ വേണം. അതാണു ധർമ്മത്തെ സുരക്ഷിതമാക്കാനുള്ള വഴിയായി പൂർവ്വന്മാരായ മഹാത്മാക്കളാൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു. അപ്പോൾ ആവിധമായുള്ള സമന്വയത്തിന്റെ ആവശ്യകത നമുക്കു [illegible] തന്നെ എന്നും [illegible].

ഭാരതത്തിൽ [illegible] ധർമ്മമാണു [illegible] രിക്കേ ഇന്നത്തെ [illegible] അനാചാരങ്ങളെന്നു വന്നുകൂടി [illegible] തിക്കുന്നവയിലെതിയുള്ളവും ഈ ധർമ്മസംരക്ഷണയുള്ള പൂർവ്വികന്മാരുടെ അന്നത്തെ സദാചാരങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു. ഈ കാലസ്ഥിതികൾക്കു അവ പര്യാപ്തങ്ങളല്ലെങ്കിലും അന്നത്തെ സ്ഥിതികൾക്കു തികച്ചും പര്യാപ്തങ്ങളായിരുന്നു.

(തുടരും)

അസ്ഥിമാടത്തിൽ.

[ശാസ്ത്രി, എൻ. ഭാസ്കരൻ]

(മാരകാകളി)

നിത്യവുമാവഴി വന്നിടാറുണ്ടവൾ
നിസ്തുലജ്യോതിസ്സുപോലെ.

ഉള്ളിലലയ്ക്കും പ്രണയഗാനങ്ങളെ-
ത്തള്ളിയകററിടംചാലെ,

കാട്ടിലെപ്പാട്ടു മറന്നപൊൻകൂട്ടിലെ
പഞ്ചവർണ്ണക്കിളിപോലെ,

കോമളമാമധര മിളകാതെയ-
ക്കണ്ണുകളൊന്നനങ്ങാതെ,

മന്ദമെൻകാതുകൾ പോലുമറിയാതെ-
യന്തികത്തേക്കുവിളിക്കും,

കാരുണ്യമൂറിടും കണ്ണിനാലോതുമൊ-
രായിരമാനന്ദഗാനം.

മുദ്രിതലോചനനായ് നിന്നവളുടെ
മുഗ്ദ്ധാനനം ഞാൻവരയ്ക്കും

എൻനാവനങ്ങിടാതെൻ പ്രേമഗാനങ്ങ-
ളൊന്നൊഴിയാതെ ഞാൻപാടും.

പീയൂഷകംഭവും പേറിനിന്നങ്ങനെ
മാമകാത്മാവുടനാടും

കൊച്ചുപവനൻ കളിച്ചുപായുന്നൊര-
പ്പുള്ളിലക്കാട്ടിന്നിടയിൽ,

കൊച്ചുപൂഞ്ചോലതൻ സ്വച്ഛന്ദഗീതങ്ങ-
ളുച്ചലിച്ചീട്ടുമിടത്തിൽ,

നാകീയവീചികൾ വന്നുതലോടിടു-
മേകാന്തമംഗളഭൂവിൽ,

ശുഷ്കമാം ശാഖയാൽ കെട്ടിപ്പടുത്തുള്ളൊ-
രസ്ഥിമാ[...]ിൻനടുവിൽ

അപ്സരസ്സുരതന്നിൽവിളങ്ങുമൊ-
രപ്സരസ്കന്യയെപ്പോലെ.

പാതിരാപ്പൂങ്കുയിൽ തൻഗാനമൊക്കെയും
പാടിനിറുത്തിയശേഷം,

എൻകരളമ്പിൽകളപ്പിച്ചിട്ടന്നൊരെൻ
തങ്കക്കിനാക്കളഖിലം,

മന്ദഹാസാഭ തുളുമ്പിയൊഴുകുമ-
പ്പൂങ്കവിൾതന്നിലമർന്നു.

മുക്തിതൻ കൊച്ചലപോലവളെൻചിത്ത-
പുൽത്തറയിലൂടൊഴുകും.

*   *   *

പട്ടിണിനിർദ്ദയം നൃത്തംചവിട്ടുവേ
കഷ്ടമപ്പുഷ്പമൃദുമെയ്യിൽ,

ആറടിമണ്ണിലൊതുങ്ങി യമൻപോ—
യാരോമലാളിൻശരീരം

മാമകജീവിത ഭാരുതൻനൽഫലം
വാടിപ്പതിച്ചുതെറിച്ചു.

കണ്ണുനീർത്തുള്ളിയൊന്നുഴിയിൽ വീഴ്ത്തുവാൻ
കണ്ണുകളാകുമില്ലിപ്പോൾ

ദീർഘനിശ്വാസമൊന്നിജ്ജഗൽപ്രാണനിൽ
ചേർക്കുവാൻ ചിത്തമില്ലാർക്കും.

സത്യസൗന്ദര്യങ്ങൾ തൻസ്വപ്രഭയിലാ-
നിസ്തുലനിൽപ്പതുണ്ടിന്നും

പുഷ്ടമാം യൗവ്വനകാന്തിപ്രചുരിമ
മൊട്ടിട്ടൊരമ്മൃദുമെയ്യിൽ,

മങ്ങിക്കിടക്കയാണിപ്പോഴുംമാമക
മംഗലചിന്താശതങ്ങൾ.

കുഷ്ഠരോഗം.

തീരാ[...] തീർച്ചപ്പെടുത്തി വരുന്ന എത്ര പഴയ കുഷ്ഠരോഗവും, രക്തദൂഷ്യംമൂലമുള്ള സർവ്വ[...] വാതരോഗങ്ങളും [...]കാലാവധിക്കകം പൂർണ്ണമായും ചികിത്സിച്ചു സുഖപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. [...] വിവരങ്ങൾക്കു സ്റ്റാമ്പുസഹിതം എഴുതിചോദിക്കുക.

പി. കെ. നാണുവൈദ്യൻ,
S. N. V. ആയുർവേദഫാർമസി,
ചങ്ങനാശ്ശേരി.

ശ്രീനാരായണധർമ്മം.

(തുടർച്ച)

അഥ സന്ന്യാസഃ.

ശിഷ്യാ ഊചുഃ -

ഭഗവൻ! കരുണാ മൂർത്തേ!
തത്വലക്ഷ്യ പ്രകാശക!
അദ്വൈത തത്വവേത്തൄണാം
പ്രവരാ നന്ദശേവധേ! ൨൩൨

ഭവതാ പ്രേതസംസ്കാര
സ്തഥാശൌചശ്ചതദ്വിധിഃ
ഉപദിഷ്ടശ്ച വിധിവത്
ശ്രുതോഽസ്മാഭിസ്സമാഹിതൈഃ ൨൩൩

സന്ന്യാസാശ്രമ ധർമ്മഞ്ച
ശ്രോതുമിച്ഛാമഹേഽധുനാ
തമപി ബ്രൂഹി തത്വജ്ഞ
നിത്യ നിർവ്വാണകാരണം. ൨൩൪

ഗുരുരുവാച

ശൈശവാദ് ബ്രഹ്മചര്യഞ്ച
തസ്മാത് ഗാർഹസ്ഥ്യമേത്യ ച
തദാശ്രമീയ ധർമ്മൈശ്ച
ശാന്തോഽന്തേസന്ന്യസേത്പുമാൻ- ൨൩൫

ശാന്ത്യാദിസാധനവതീ
നിത്യാനിത്യ വിവേകിനീ
വിരക്തി ർഭരിതായോഷിത്
പുംവത്സന്ന്യാസമർഹതി. ൨൩൬

വർണ്ണീ ഗൃഹീവാ വൈരാഗ്യാൽ
സന്ന്യസ്തും യദ്യപേക്ഷതേ
കാലാനപേക്ഷ മാചാര്യ
സ്തദാ സന്ന്യാസയേദമും. ൨൩൭

ആചാര്യമന്യ്വാനമതി
മനവാപ്യ സ്വമേധയാ
നസന്ന്യസേദ ക്ഷമയാ
കോഽപിവിക്ഷിപ്തമാനസഃ. ൨൩൮

വൈരാഗ്യ ചിത്തവൈശദ്യ
വിവേക രഹിതഃപുമാൻ
അഹൃത്യാവനസന്ന്യാസം
ഭ്രഷ്ടംബീജ മിവാങ്കുരം. ൨൩൯

സ്വാമിത്വേഷു കുടുംബേവാ
മാസ്തംസ്നേഹഃ പരംയതേഃ
സജീവിഷ്വയഃസ്നേഹഃ
സതത്രാപി പ്രശസ്യതേ. ൨൪൦

ന സ്നിഹ്യേത് കേവലംകഞ്ചിത്
ബുദ്ധാന്തഃ കരണോയതിഃ
ലോകേഽസ്മിൻ പ്രാണിനഃസർവ്വേ
പരിവ്രാജഃ സഹോദരാഃ ൨൪൧

ആചാര്യാനുജ്ഞയാപൂർവ്വം
പുമാൻ മുണ്ഡിതമസ്തകഃ
വിരജാഹോമമാപൂരമേ
സമേത്യ ഗുരുസന്നിധിം. ൨൪൨

പ്രദക്ഷിണീ കൃത്യഗുരും
സാഷ്ടാംഗപ്രണതോത്ഥിതഃ
കാഷായവസനംതസ്മാ
ദാദദീത കമണ്ഡലും ൨൪൩

ജപധ്യാനോപാസനാനി
ശൌചഞ്ച പ്രാണസംയമം
ഗുരൂപദിഷ്ടമാർഗ്ഗേണ
ചരേന്നിത്യം യതേന്ദ്രിയഃ ൨൪൪

പ്രാണമുക്തം യതേർദ്ദേഹം
ദാഹയേന്നകദാചന
ഖനിത്വാ വിധിവത്ഭൂമിം
സ്ഥാപയിത്വാ പരിപ്ലിയം. ൨൪൫

അശ്വത്ഥ ബില്വചൂതാദി
ദ്രുണാമന്യതമംക്ഷിപേത്
ആശൌചാദി വിധാനംസ്യാ
ന്നകസ്യാപി മൃതേയതൌ ൨൪൬

മഠം ദേവാലയംവാപി
ജനതാ മന്ദിരംഗുഹാം
നദ്യസ്തീരഞ്ചസാമുദ്രം
ബ്രഹ്മചാരി നികേതനം. ൨൪൭

നിവാസായാശ്രയേത്കാമം
സന്ന്യാസീയതമാനസഃ
അന്യത്ര നവസേത്ഗേഹേ
സ്വധർമ്മാപായകാരണാത്. ൨൪൮

ദുന്നിവാരാപദി പ്രാജ്ഞോ
ഗൃഹസ്ഥസ്യ ഗൃഹേവസേത്
ദിനാനി ത്രീണിസന്ന്യാസി
തതഊർധ്വംനകിഞ്ചന. ൨൪൯

സംഘംഭജേയുര്യതിനാം
യതയോ വീതകന്മഷാഃ
സമാന ധർമ്മസംബന്ധ[illegible]
സമേഷാം ശ്രേയസേഭവേ[illegible] ൨൫൦

മോക്ഷാത്ഥമൃതമോധ[illegible]
ജ്ഞാനസമ്പാദനംയതേഃ
സമാധിശ്ച ഗുരുപ്രോക്ത
വർത്മനാസിദ്ധിമിച്ഛതഃ. ൨൫൧

ലോകോപകാരാർത്ഥം
കർമ്മകുർവ്വാദ്ഗതസ്പൃഹഃ
തേന ചിത്തപ്രസാദഃസ്യാത്
ജ്ഞാനഞ്ച ക്രമശോയതേഃ ൨൫൨

നവജീവൻ.

1120 ഇടവം 30-ാംനു-

പുരോഗമന സാഹിത്യസമ്മേളനം:

കോട്ടയത്തുവച്ചു നടന്ന പുരോഗമന സാഹിത്യ സമ്മേളനത്തിൽ ശ്രീ: ഹരീന്ദ്രനാഥ് ചതോപാദ്ധ്യായൻ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ പല ഭാഗങ്ങളും ശ്രദ്ധേയങ്ങളാകുന്നു. കലയുടെ ഉദ്ദേശം പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനു ആവശ്യമായ പ്രചോദനം നൽകുകയെന്നുള്ളതാണെന്നും അങ്ങനെ അല്ലാത്തവ നിർജ്ജീവങ്ങളാണെന്നും യഥാർത്ഥസാഹിത്യം കത്തിജ്വലിക്കുന്ന പ്രതിഭാസമാണെന്നും, പ്രകൃതിവിലാസങ്ങൾ വർണ്ണിക്കുകയല്ല, ഒരു യഥാർത്ഥസാഹിത്യകാരന്റെ കർത്തവ്യമെന്നും, കഷ്ടപ്പാടുകൾ നിറഞ്ഞ മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ നിന്നാണ് ഒരു സാഹിത്യകാരൻ പ്രചോദനം ലഭിക്കേണ്ടതെന്നും, സാഹിത്യകാരന്മാർക്കു ശിക്ഷണം കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നും, പഴയ സാഹിത്യകൃതികളെ പഴയതാണെന്ന കാരത്തി, തിരസ്കരിക്കുന്നതു ബുദ്ധിശൂന്യതയാണെന്നും, പഴയതിൽനിന്നും വിടാതെ പുതിയതിനു വേണ്ടിയാണ് താൻ പ്രയത്നിക്കുന്നതെന്നും, സങ്കുചിതമായ ദേശീയമനോഭാവം വർജ്ജിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ കലാപരമായും സംസ്കാരപരമായും വിശാലവ്യാപകമായ രീതിയിൽ [illegible]കസിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയു[illegible]ന്നും, യഥാർത്ഥമതം മനുഷ്യ[illegible]ന്റെ അദ്ധ്യാത്മികവളർച്ചയെ [illegible] സഹായിക്കുന്നതാണെന്നും [illegible] ാനമായി പ[illegible] പാല[illegible] തീതന്റെ പ്രസം[illegible] [illegible] പകരോ[illegible] വിക്കുകയു ണ്ടായി. [illegible] ഷം.

വിജ്ഞാനസംവർദ്ധനവും ജീവിതത്തിന്റെ പരമോൽക്കർഷമായ അഭിവൃദ്ധിക്കും ഉതകാത്ത സാഹിത്യം നിർജ്ജീവമാണ്. അതൊരിക്കലുംനിലനിൽക്കുന്നതല്ല. നാഗരാജ്ഞിവർണ്ണനകൾ പാടിക്കഴിക്കുന്ന കാലവും കഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ ഓട്ടം കൂട്ടത്തിൽ വെള്ളിയുംകൂട്ടി മൂശയിൽഇട്ടു ഉരുക്കി ഉണ്ടാക്കുന്ന പാത്രം ഉപയോഗത്തിനു ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കുന്നതുപോലെ, കഷ്ടപ്പാടുകൾ നിറഞ്ഞ മനുഷ്യജീവിതമാകുന്ന ഓട്ടും, പ്രകൃതിരമണീയവും മനോഹരവുമാകുന്ന വെള്ളിയുംകൂടി മനോമൂശയിൽ ഇട്ടു വാർത്തെടുക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളെകൊണ്ടു ഏതൊരു മനുഷ്യരാശിക്കും ഗുണമല്ലാതെ യാതൊരപകടവും സംഭവിക്കുന്നതല്ല. പ്രകൃതിദേവിയിൽനിന്നും കലാകാരൻ തേടിപ്പിടിക്കുന്ന ഉപമാനോപമേയങ്ങൾ സാഹിതീദേവിയുടെ രക്തധമനികളെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. കാവ്യജീവിതത്തിന്റെ മാററുരച്ചു കാണിക്കുന്ന ഉരകല്ലുകളാണ് ഉപമാനോപമേയങ്ങൾ എന്നു പറയാം. മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനാക്കിത്തീർക്കുവാനുള്ള പ്രകൃതിവർണ്ണനകൾ ഏതൊരു കാലത്തും പുരോഗമനത്തിനു വിഘ്നമുണ്ടാക്കുന്നതല്ല. സഹജീവികളിൽ കരുണയില്ലാതെ, ഉദരംഭരികളായിരുന്നു രസിക്കുവാൻ മാത്രമുള്ള പ്രകൃതിവിലാസങ്ങൾ എഴുതിവിടുന്ന വെൺപണികളോടു ഞങ്ങൾക്കിഷ്ടമില്ല. സാഹിത്യരസികന്മാരുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ വിശപ്പിനു മാത്രമുള്ള സാഹിത്യതല്ലജങ്ങൾക്കു ഞങ്ങൾ വിലകല്പിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യരാശിക്കു ഒരു തലയും മനസ്സും ബുദ്ധിയും ഒക്കെ ഉണ്ടെന്നു ഏവരും അറിയേണ്ടതാണ്. ജീവിതം ദുഃഖസംപൂർണ്ണമെന്നു ഒരു കൂട്ടരും സുഖസംപൂർണ്ണമാണെന്നു മറെറാരു കൂട്ടരും വാദിക്കുന്നുണ്ടു. ഈ വാദമുഖത്തിൽ ഞങ്ങൾ തലയിടുവാൻ നിശ്ചയിക്കുന്നില്ല. ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കാം. കഷ്ടപ്പാടുകളിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു സാഹിത്യകാരനു കഴിയുമെങ്കിൽ അവനാണ് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവൻ. പഴയ സാഹിത്യകൃതികളെ പഴയതെന്ന കരത്തി തിരസ്കരിക്കുന്നതു ബുദ്ധിശൂന്യതയാണെന്നു ശ്രീ. ഹരീന്ദ്രനാഥ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പഴയതിൽനിന്നും വിടാതെ പുതിയതിനുവേണ്ടിയാണ് യത്നിക്കുന്നതെന്നും ഉച്ചൈസ്തരം ഉൽഘോഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അന്വേഷിച്ചതിൽ പുതുതായി യാതൊന്നും ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. പഴയതു പുതിയ മൂശയിൽ ഇട്ടു രൂപം മാററുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. പഴയതും പുതിയതുമായ വസ്തുക്കൾ ഒന്നുതന്നെ. ഈ വാസ്തവം തനിപുതിയതെന്നു പറയുന്നവർ അറിയുന്നില്ല. ചില ഇദാനീന്തന കവികളുടെ സംകല്പസൃഷ്ടികളായ കഥാപാത്രങ്ങൾ പുതിയതെന്നു പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ അവ പഴയ കഥാപാത്രങ്ങളെ പരോക്ഷമായിട്ടെങ്കിലും ഉപജീവിക്കുന്നു എന്നു സൂക്ഷ്മാവലോകനം ചെയ്യുന്നതായാൽ കാണാവുന്നതാണ്.

സംകുചിതദേശീയ മനോഭാവം വർജ്ജിച്ചെങ്കിലെ കലാപരമായും സംസ്കാരപരമായും വിശാലവ്യാപകമായ നിലയിൽ ഒരു സാഹിത്യകാരനു വികസിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു എന്നും സാഹിത്യശിക്ഷണം ഏവർക്കും ആവശ്യമാണെന്നും പറയുന്ന ഹരീന്ദ്രനാഥ്ന്റെ ഉപദേശം സാഹിതിരസികന്മാർ വേദവാക്യമെന്നോണം അംഗീകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പുരോഗമന സാഹിത്യസമ്മേളനത്തിൽ മതത്തിനു സ്ഥാനം കല്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും 'യഥാർത്ഥമതം അദ്ധ്യാത്മികവളർച്ചയെ സഹായിക്കുന്നതാണെന്നും ചതോപാദ്ധ്യായൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. കല കലക്കു വേണ്ടിയാണെന്നു ഒരു ഭാഗക്കാർ പറയുംപോലെ മതം മതത്തിനുവേണ്ടിയല്ല- മനുഷ്യനു വേണ്ടിയാണെന്നു ധരിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് യഥാർത്ഥമതം അദ്ധ്യാത്മികവളർച്ചയുളവാക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതു്. മാത്രമല്ല; യഥാർത്ഥമതം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കലാകാരന്റെ മസ്തിഷ്കത്തിൽനിന്നും വരുന്ന സാഹിത്യത്തിനു മനുഷ്യഹൃദയത്തെ തട്ടിഉണർത്തി യഥാസ്ഥാനത്തെത്തിക്കുവാനും ഒരു നവയുഗം സൃഷ്ടിക്കുവാനും അവനു കഴിയുന്നതാണ്. ഈ തത്വം ധരിച്ചതിന്റെ ഫലമായിരിക്കും പുരോഗമനസാഹിത്യസമ്മേളനത്തിൽ മതത്തെ സംബന്ധിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചതെന്നു തോന്നുന്നു. ആകപ്പാടെ ഹരീന്ദ്രനാഥ്ന്റെ പ്രസംഗം കേരളീയരുടെ ഇടയിൽ ഒരു നവോന്മേഷം ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമേ ഞങ്ങൾക്കു പറയേണ്ടതായിട്ടുള്ളു.

നിങ്ങളുടെ ആരോഗ്യം സൂക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ അഥവാ,
താരുണ്യത്തെ നിലനിർത്തണമെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ

അരവിന്ദരസായനം

വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുവിൻ.

ഇത് പതകരെളിലും ഹൃദയത്തിലുമുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങളെ (ചോരതുപ്പൽ, കാസം, ക്ഷയം) അതിവേഗത്തിൽ പരിഹരിക്കുന്നു. കൂടാതെ രക്തസമ്മർദ്ദം, ശ്വാസംമുട്ടൽ, മൂത്രദോഷങ്ങൾ, ഉദരവ്യാധികൾ, അർശ്ശസ്സ്, വിളർച്ച, അസ്ഥിസ്രാവം, തജ്ജന്യമായ വയറുകത്തൽ, തലച്ചുററൽ, ശരീരം തളർച്ച എന്നീ വികാരങ്ങളെ നിശ്ശേഷം ഇല്ലായ്മചെയ്ത് ആയുസ്സിനു ദൈർഘ്യവും ശരീരത്തിനു ആരോഗ്യവും തലച്ചോറിനു കുളുർമ്മയും നൽകുന്നു.

പാക്കിംഗ് പോസ്റേറജ് വേറെ. റാത്തൽ ഒന്നിന്
4 രൂപാ മാത്രം.

വൈദ്യൻ, പി. ദാമോദരൻ,
വൈദ്യകലാനിധി,
ആതുര സംരക്ഷിണി ആര്യവൈദ്യശാല,
ചാത്തന്നൂർ A. O. & P. O.

വരിക്കാരുടെ

സത്വരശ്രദ്ധക്ക്.

വരിസംഖ്യ കുടിശ്ശിക വരുത്തിയിട്ടുള്ള എല്ലാ മാന്യവരിക്കാരും അവരവരുടെ വരിസംഖ്യകൾ അയച്ചുതന്നു സഹായിക്കുന്നതിനു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

—o—

ശിവഗിരിവാർത്തകൾ

ശിവഗിരിമഠം.

ബ്രഹ്മവിദ്യാമന്ദിരം പണിക്കു ഏർപ്പെടുത്തിയ ജനറൽകമ്മററിയുടെ 1-ാമത്തു യോഗം 21-ാനു- ആലുവാ അദ്വൈതാശ്രമത്തിൽ വച്ചു കൂടിയിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, ബ്രി: മലബാർ എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും ഇപ്പോൾ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള കമ്മററി അംഗങ്ങൾക്കു പുറമെ, 20-ൽപരം അംഗങ്ങളെക്കൂടി ജനറൽ കമ്മററിയിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തു. പ്രസ്തുത കമ്മററിയുടെ പ്രവൃത്തിലാഘവത്തിനുവേണ്ടി പ്രചാരകസമിതി, ധനകാര്യസമിതി, [illegible]ന്ദിരക്കമ്മററി, വിദ്യാലയക്കമ്മററി എന്നു നാലു സബ്കമ്മററികൾ ജനറൽകമ്മററിയിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഈ കമ്മററികളിൽ മെ. സി. ഓ മാധവൻ, ബി. ഏ. ബി. എൽ. എൻ. കുമാരൻ, ബി. ഏ. ബി. എൽ, എം. ഗോവിന്ദൻ ബി. എ. ബി. എൽ, കെ. സി. കരുണാകരൻ ബി. എ. ബീകോം, ആർ. ശങ്കർ ബി. എ. ബി. എൽ ഡോ. നടരാജൻ എം. എ. ഡി ലിററ്, കെ. അയ്യപ്പൻ ബി. എ. കെ. സുകുമാരൻ ബി. എ, സോമസുന്ദരംചെട്ടിയാർ, എം. ആർ. കോന്നി, എം. പി. മൂത്തേടം- രാമാനന്ദസ്വാമികൾ, മുതലായി ൩൦-ൽപരം മാന്യന്മാർ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ കമ്മററികളുടെ എല്ലാം പ്രസിഡണ്ട് ശിവഗിരിമഠാധിപതി ശ്രീ: ശങ്കരാനന്ദസ്വാമികളും, സെക്രട്ടറി, സ്വാമി ശ്രീ നാരായണതീർത്ഥരവർകളുംആയിരിക്കുന്നതാണെന്നും പ്രധാനപിരിവുകൾ ആദ്യമായി പിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും മൂന്നു സംസ്ഥാനങ്ങളിലും സിലോണിലും മററും ഉള്ള പൊതുപിരിവ് പ്രചരണവേലകൾക്കുശേഷം 122-ാമാണ്ട് ചിങ്ങത്തിലെ ശ്രീ നാരായണ ജയന്തിക്കും കന്നിയിലെ മഹാസമാധിക്കും പിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും ജ: കമ്മിററി തീരുമാനിച്ചു.

(സ്വ.ലേ)

ബ്രഹ്മചര്യം.

എം. പി. ജി. വൈദ്യർ
(കുണ്ടറ.)

ധർമ്മ്യം യശസ്യമായുഷ്യം
ലോകദ്വയരസായനം
അനുമോദാമഹേബ്രഹ്മ-
ചര്യമേകാന്തനിർമ്മലം.

ബ്രഹ്മചര്യാനുഷ്ഠാനത്തിൽനിന്നും ഉൽഭൂതമാകുന്ന ഗുണഗണങ്ങളെ തെളിയിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥാംശം ആയുർവ്വേദത്തിൽ പ്രധാനമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യജീവിതം സഫലമായി തീരത്തക്കവണ്ണവും ആയുഷ്കാലത്തെ സംരക്ഷിക്കുവാനുള്ള ഒരു മഹാശാസ്ത്രമാണ് ആയുർവ്വേദം. ജീവിതോദ്ദേശത്തെ വേണ്ടവിധം അറിയുകയും അതനുസരിച്ച് യഥാവിധി ആചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം ജീവിതം സഫലമായി തീരുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള അനുഷ്ഠേയകൃത്യങ്ങളിൽ ഏററവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ് ബ്രഹ്മചര്യം.

"സ്മരണംകീർത്തനംകേളി-
പ്രേക്ഷണംഗുഹ്യഭാഷണം-
സങ്കല്പോദ്ധ്യവസായശ്ച-
ക്രിയാനിർവൃത്തിരേവച.
ഏതൽമൈഥുനമഷ്ടാംഗം-
പ്രവദന്തി മനീഷിണഃ
വിപരീതംബ്രഹ്മചര്യം-
ഏതദേവാഷ്ടലക്ഷണം".

ധർമ്മസംഘാദ്ധ്യക്ഷ[illegible]രം ശിവഗിരിമഠാധിപതിയുമായ ശ്രീമദ് ശങ്കരാനന്ദസ്വാമി[illegible] മദ്രാസ് തുടങ്ങിയ[illegible]ൂർ. [illegible]ാറ, മുതലായ [illegible] സഞ്ചരിച്ചതിനു [illegible] അദ്വൈത[illegible]ൽ വ[illegible]ച്ചു വരുന്നു.

ഈ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ചു അനേകം മഹാത്മാക്കൾ ഭാരതഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ബ്രഹ്മചര്യംകൊണ്ടു അമാനുഷികങ്ങളായ പല മഹാകൃത്യങ്ങളും സാധിക്കാവുന്നതാണ്, ശ്രേഷ്ഠമായ ഈ പദ്ധതി അസ്തമനപ്രായമായിട്ടില്ല.

"രേതോമൂലംഹി ജീവിതം" എന്നും "യന്നാശേ നിയതം നാശോ യസ്മിംസ്തിഷ്ഠതി-തിഷ്ഠതി" എന്നും, ആയുർവേദം ഉൽഘോഷിക്കുന്നു. ജീവിതം സുസ്ഥിരവും സുശോഭനവും ആയി തീരണമെങ്കിൽ രേതസ്സിനെ (ശുക്ലത്തെ) സംരക്ഷിക്കുവാനാണ് നാം എപ്പോഴും യത്നിക്കേണ്ടത്. നാം കഴിക്കുന്ന ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ പരിണാമം ശുക്ലമായിട്ടാണ്. അതിന് നേരിടുന്ന നഷ്ടം ധാതുപരമ്പരയെ ശക്തിമത്തായി ബാധിക്കുകയും തന്നിമിത്തം ജീവിതം നാശോന്മുഖമായി തീരുന്നതുമാണ്. രേതോരക്ഷണം നിമിത്തം ധാതുക്കൾക്ക് പുഷ്ടി സിദ്ധിക്കുകയും ഓജസ്സ് പരിപുഷ്ടമാകുകയും ചെയ്യും.

ഈ നിലയിൽ മനഃശക്തി സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതമായി തീരുന്നതാണ്. ശരീരബലവും മനഃശക്തിയും ബുദ്ധിശക്തിയും ഉള്ളപ്പോൾമാത്രമാണ് വാസ്തവമായ മനുഷ്യത്വം ഒരാളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്.

മനുഷ്യശക്തി കൊണ്ടുമാത്രമെ ഏതെങ്കിലും മഹാകൃത്യം സാദ്ധ്യമായി തീരുവാനിടയുള്ളു. ഈ സംഗതി ബ്രഹ്മചര്യത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ ...യായ കാരണമാകുന്നു.

അത്യു... മാം വണ്ണം ... വിത കാലത്ത് ... ങ്ങളെ നിർവഹി... പ്പാള്ള ... തി ... യാ ശികൾ ... പ്രധാനമായി ... ചിത്തവൃത്തി... നാമം, പരി... നം മുതലായ ...ശക്തികൾ ...ദാനദൃഷ്ടിയിൽക്കൂടി അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ. യോഗം മനോനിയന്ത്രണരൂപമായ അഭ്യാസവും യോഗസിദ്ധി പരമോൽകൃഷ്ടവുമാകുന്നു. ഈ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ ബ്രഹ്മചര്യം അനുപേക്ഷണീയമായിട്ടുള്ളതാണ്. സംയമനംകൊണ്ടും അഭ്യാസംകൊണ്ടുമല്ലാതെ തൽഫലം അനുഭൂതമാകുന്നതല്ല.

പുരാതനകാലങ്ങളിൽ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളും ബ്രഹ്മചര്യം അനുഷ്ഠിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ബ്രഹ്മചാരികൾ പലതും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവരുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാലം വിദ്യാർത്ഥിജീവിതമാണ്. ഗുരുകുലംവിട്ട് യഥാവിധി ലൗകികജീവിതം അംഗീകരിച്ച് വിവാഹിതരായി കഴിയും വരെ വിദ്യാർത്ഥികൾ കേവലം ബ്രഹ്മചാരികളായി തന്നെ കാലം നയിക്കണം. ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ ബ്രഹ്മചര്യാനുഷ്ഠാനം കുറെക്കൂടി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു ഭാരമായും ക്ലേശഭൂയിഷ്ഠമായും തീന്നിരിക്കെ ഏതാദൃശസംഗതിയിൽ നിഷ്ഠയുള്ളവരായിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്രയോ ആശ്വാസകരമായിരുന്നു.

ഒരുകാലത്ത് ബ്രഹ്മചര്യത്തിന്റെ മഹാത്മ്യത്തെ തെളിയിച്ചുകൊണ്ടു മനസ്സ്വാധീനത്തെ സ്വായത്തമാക്കിവെച്ച മഹാത്മാക്കളുടെ പരമ്പരകളാണ്. ഈ സംഗതിയെ പുലർത്തുവാൻ യത്നിക്കേണ്ടതു്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠയിൽ ഗുരുക്കന്മാർ പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവയ്ക്കേണ്ടതാണ്. ലോകത്തിൽ എന്തെങ്കിലും മഹൽകൃത്യം സാധിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ— യഥാർത്ഥ സുഖം അനുഭവിക്കണമെങ്കിൽ ഭാവിസന്താനങ്ങളിൽ ആത്മബോധവും പൗരുഷവും ശാന്തിയും വിളയാടണമെങ്കിൽ ബ്രഹ്മചര്യം നിലനിർത്തുകതന്നെവേണം.

൨൦൭-ാം പേജിൽനിന്നും തുടർച്ച

ന്നു അവൻ ഭയപ്പെട്ടിരിക്കണം. പാവം! എന്നാലും ഞാൻ വെറുതേ വിടാൻ തയ്യാറായില്ല.

"അദ്ദേഹത്തിന് എന്നെ ഒന്നു കാണണമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു" അയാളുടെ മുഖം വാടി. പെട്ടന്നയാൾ ചോദിച്ചു "നിങ്ങൾ കൊല്ലത്തുന്നിന്നുമാണോ?"

"അല്ല" അയാൾക്കു സമാധാനമായി. അപ്പോൾ അവൾക്ക് കൊല്ലത്തുനിന്നു ആരോ ഉണ്ട്.

"പിന്നെ യെന്തിനാണു കാണുന്നതു്?" പാവത്തിനെ നിരാശപ്പെടുത്താൻ പാടില്ലെന്നു തോന്നി. ഞാനും ഒരു മനുഷ്യനല്ലേ?

ഒരു പുരയിടം അദ്ദേഹത്തിനു വിലയ്ക്കു വേണമെന്നു പറഞ്ഞു. അതിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാനാണ്" ഞാനൊരു കള്ളം പറഞ്ഞു.

"അത്രേയുള്ളോ?" അയാൾ ദീർഘമായി ഒന്നു നിശ്വസിച്ചു. സാധു, അവന്റെ സീതയെ മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടു പോകാൻ വന്ന ഒരു രാവണനാണ് ഞാനെന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കണം.

"അതാ, ഒരു ഫർലാങ്ങ് ചെന്നാൽ ആ വീടു കാണാം. വഴിയുടെ കിഴക്കുവശത്തു കശാലയോടു ചേർന്നു ഒരു കിണർ ഉണ്ട്. അതിനടുത്തു കുളിമുറിയും, മുറ്റത്ത് ഒരു മാവിൽ ഊഞ്ഞാലിട്ടിട്ടുണ്ടു."

"താങ്ക്യൂ" ഞാൻ കൃതജ്ഞതയോടെ പറഞ്ഞു. വേറൊരവസരത്തിലാണെങ്കിൽ ഞാൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോകുമായിരുന്നു. കിണററിൻകര, കുളിമുറി, ഊഞ്ഞാൽ, ഇവയെല്ലാം ആ വനദേവതയുടെ ക്രീഡാരംഗങ്ങളാണ്. മറയൻ!

കുറെക്കൂടി നടന്നു, എനിക്കു വലിയ സംശയമൊന്നുമില്ല ഇനി. എന്നാലും നാട്ടിൻപുറത്തെ ആളുകളോടു സംസാരിക്കാൻ ഒരു നേരമ്പോക്കു തോന്നി.

ഒരു വീട്ടിന്റെ ഗേററിൽ സാമാന്യം ഭംഗിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചു ഒരു കൊച്ചു പെൺകുട്ടി നിൽക്കയാണ്. കൈയ്യിൽ കുറെ പൂക്കൾ ഉണ്ടു. നല്ല ചുരുണ്ട തലമുടി. മിന്നമിന്നുന്ന കണ്ണുകൾ.

"കുഞ്ഞേ, ഹെഡ്മാസ്റ്ററുടെ വീടേതാണ്?"

അവൾ ഒന്നു ചിരിച്ചു-

"ബേബീടച്ചന്റെ വീടല്ലേ? ദോ, അവിടെ. അവ്ടെ ചെമ്പരത്തിപൂവ്ണ്ട്, പിന്നെ റോസാപ്പൂണ്ട്, പിച്ചിപ്പൂ ഉണ്ട്. ഇത്പ്പൂവ് ഞാൻ അവിടന്നു പറിച്ചതാ."

"ഇതെന്തൊന്നപ്പൂവാണ്" ഞാൻ ചോദിച്ചു-

"ഓ, അതറിയാൻ പാടില്ലേ? ഇതാണ് കനകാംബരം" അവൾ ഒററഓട്ടംഓടി അകത്തേക്ക്. - കനകാംബരപ്പൂക്കൾ കണ്ടാലറിയാത്ത എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നതു് മോശമാണെന്നു വച്ചായിരിക്കാം.

എനിക്കു പിന്നെയാരോടും അന്വേഷിക്കേണ്ടതായി വന്നില്ല. അത്ര ശരിയായ് വിവരങ്ങൾ കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നു എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായി,

—;o:—

ഹെഡ്മാസ്റ്ററുടെ വീട്.

ചെറുകഥ.

(എം. പ്രഭ, ബി. എ. ബി. എൽ.)

ആ നാട്ടിൻപുറത്തു് അന്നാദ്യമായാണ് ഞാൻ ചെല്ലുന്നതു്. അവിടത്തെ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂളിലെ ഹെഡ്മാസ്റ്ററെ എനിക്കു കാണേണ്ടിയിരുന്നു. ഇൻറർമിഡിയേററ് പരീക്ഷയ്ക്കു ഒരു വിഷയം മാത്രം പാസ്സായി നടക്കുകയാണ് ഞാൻ. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിദ്യാലയത്തിൽ ഒരു മാസ്റ്റർപണിക്കു് ഒരാൾ വേണമെന്നറിഞ്ഞു. അതിലേക്കാണു് തീവണ്ടി ചെന്നെത്താത്ത ആ കുഗ്രാമത്തിലേയ്ക്കു് ഞാൻ പോയതു്. ഒരു പാടത്തിൻെറ വടക്കേക്കര ഒരു ക്ഷേത്രമുണ്ടെന്നും, അവിടെനിന്നും വടക്കോട്ടു ഒരു അരമൈലോളം ചെന്നാൽ ആ പ്രഥമാധ്യാപകൻെറ വീടു കണ്ടെത്താമെന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നു. ഞാൻ ക്ഷേത്രം കണ്ടുപിടിച്ചു. അവിടെനിന്നും വടക്കോട്ടുള്ള പെരുവഴിയും കണ്ടുപിടിച്ചു. ഒന്നന്വേഷിക്കാമെന്നു വച്ചാൽ വഴിയിൽ ഒരാളില്ല. വഴിയരികിലെ ഏതെങ്കിലും വീട്ടിൽകയറി അന്വേഷിക്കാൻ ധൈര്യവും, വഴിയിൽനിന്നും നോക്കിയാൽ ഇരുവശവുമുള്ള ഗൃഹങ്ങളിലെ ആളുകളെ കാണാൻ നിവൃത്തിയുമില്ലാ അത്രയ്ക്കുയരമുണ്ടു ഓലമേഞ്ഞ ആ കയ്യാലകൾക്കു്.

ആവൂ, ആശ്വാസമായി. ഒരു പ്രമാണിയുടെ വരവാണ്. വിവാഹം മുതലായ ചടങ്ങുകൾ നടക്കുമ്പോൾ അവിടെ അധികാരം ഭരിച്ചു ശീലമുള്ള ഒരാളാണ് അയാളെന്നു തോന്നും. കൈയ്യിൽ, കുറെനാളായി ലോകസേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു ഒരു കുടയുണ്ടു്. വളരെ കറുക്കാത്ത ഒരു പുളിയിലക്കരയൻ നേര്യതു് കഴുത്തിൽക്കൂടി ഒന്നു ചുററി വളച്ചു ഇട്ടിട്ടുണ്ടു്. അപരിചിതനായ എന്നെ അയാൾ ഒന്നു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. ഞാൻ ചൊവ്വായിൽനിന്നും ചാടിച്ചെന്ന ഒരു അൽഭുത ജീവിയാണെന്നു അയാൾക്കു തോന്നിയിരിക്കണം. അപരിചിതനായ ഒരാളോടു് സംസാരിക്കുന്നതു് അപമര്യാദയാണെങ്കിലും വേറെ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഞാനൊന്നു ചോദിച്ചു; "ആ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ സാറിൻെറ വീടേതാണ്?

"ആരുടെ? ഞാൻ ചോദിച്ചതു് വ്യക്തമായില്ലായിരിക്കാം. അഥവാ ഗാംഭീര്യം പരിപാലിക്കുന്നതിനു് അല്പം കാതു കേൾക്കാതിരിക്കണമായിരിക്കാം."

"ഇവിടത്തെ ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്ററുടെ"

"കുറെക്കൂടെ അങ്ങോട്ടുചെന്നന്വേഷിക്കൂ" അയാൾ ആജ്ഞാപിച്ചു. എനിക്കു ആരേയും ബഹുമാനിക്കാൻ അറിയാൻ പാടില്ലാത്തതിൻെറ ദോഷം എനിക്കു വ്യക്തമായി. നല്ല വെയിലുണ്ടു് കുടയില്ല. അതുകൊണ്ടു നടക്കുന്നതു് പരിഷ്ക്കാരത്തിനു് യോജ്യമല്ലല്ലോ.

ഞാൻ അയാളുടെ ആജ്ഞയെ അനുസരിച്ചു കുറെക്കൂടെ നടന്നു. ഒരു യുവതിയുടെ വരവായിരുന്നു പിന്നെ. നാട്ടിൻപുറത്തെ യൗവനത്തിൽ നഗരത്തിലുള്ളതിനേക്കാൾ നൈസർഗ്ഗികം കൂടും, പരിമാണത്തിലും വ്യത്യാസമുണ്ടു്- പക്ഷേ സ്ത്രീകളോടു സംസാരിക്കാൻ പാടില്ലല്ലോ. അതും വഴിയിൽ വച്ചു്, പ്രത്യേകിച്ചു് ഒരപരിചിതനു്. മാറു മറയ്ക്കുന്നതിനു് വേണ്ടത്ര ഇറക്കമില്ലാത്ത ഒരു ജമ്പർ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അവൾ എന്നെ കണ്ടുവെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായിരിക്കാം, അവൾ അതിൻെറ കീഴത്തെ അററം ഇരുകൈകളാലും ഒന്നു പിടിച്ചമർത്തി-

ഒരു പതിനൊന്നു്, പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുള്ള ഒരു കുട്ടിയെ ഞാൻ കണ്ടു കുറെക്കൂടി ചെന്നപ്പോൾ. ഒരു കുസൃതിയുടെ സകല ലക്ഷണവുമുണ്ടു്. ഒരു ബനിയനിട്ടിട്ടുണ്ടു്. മുണ്ടു മടക്കി ഉടുത്തിരിക്കയാണ്. കാലിൽ രണ്ടിടത്തു് തുണിവച്ചു കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. അററം വളച്ച ഒരു കമ്പികൊണ്ടു ഒരു വീപ്പച്ചുററും ഓടിച്ചു വരുകയായിരുന്നു. എന്നെക്കണ്ടു അതു കൈയ്യിലെടുത്തിട്ടു 'ആരടാ ഇയാൾ' എന്ന മട്ടിൽ എൻെറമേൽ ഒരു നോട്ടംവച്ചു.

"അനിയാ, ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്ററുടെ വീടേതാണ്? പെട്ടെന്നു അവൻ വടക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു കൈയ്യിലിരുന്ന കമ്പി ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു "അതാ ഒരു പറങ്കിമാവു് നില്ക്കുന്നതു കണ്ടോ, അതിൻെറ അടുത്താണ്. കുറെപ്പോയാൽ വഴിയുടെ അങ്ങ് അപ്പുറത്തു ഒരു ശെവളിതെങ്ങു കാണാം. സ്വല്പംകൂടെ ചെന്നാൽ ഒരു മാവിൽ വലിയ മാങ്ങാകൾ പിടിച്ചുവഴിയിലേക്കു തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നതു കാണാം. പടിപ്പുരയുണ്ടു്, അതിൽ ചാക്കുകൊണ്ടു സ്വാഗതം എന്നു എഴുതി വച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതുതന്നെ വീടു്, പിന്നെ, യെവിടുന്നാ?" ഒരു തെറിക്കുട്ടൻെറ ചിരിയോടെ അവൻ ചോദിച്ചു.

"തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്നാണ്, എന്താണ്?" ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു.

"ശേയ് ഒന്നുമില്ല. ശ്ശുമ്മാ ചോദിച്ചു" ഒരു ചെറിയ മൂളിപ്പാട്ടുമായി അവൻ വളയവും കറക്കി ഓടിപ്പോയി. എൻെറ കൃതജ്ഞതയ്ക്കുവേണ്ടി അവൻ നിന്നതേയില്ല.

ഞാൻ കുറെക്കൂടിച്ചെന്നു. പറങ്കിമാവുകണ്ടു അതിൽ കുറെ കുട്ടികൾ ഇരുന്നു ലഹളകൂട്ടുന്നുണ്ടു്. കുരങ്ങന്മാരിൽനിന്നും യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല. ഡാർവിൻെറ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം കുരങ്ങും മനുഷ്യനുമായുള്ള ബന്ധം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത വെറും മൂഢന്മാരായിരുന്നല്ലോ എന്നെനിക്കു തോന്നി.

അതാ ഒരു യുവാവു് വരുന്നുണ്ടു്. അയാൾ ഈ ഗ്രാമത്തിലെ ഒരു കാമദേവനാണ്. പൊടിമീശയും കൃതാവും ഒക്കെയുണ്ടു്. വളരെ നേർത്ത ഒരു ജൂബ്ബായിട്ടു്, കൈകൾ ചുരുട്ടിക്കയററി വച്ചിരിക്കുന്നു. വളരെ വീതികൂടിയ കുറുപ്പുകരയുള്ള ഒരു മുണ്ടു ഭൂമിയെ സ്പർശിക്കത്തക്കവണ്ണം ഇറക്കിയുടുത്തിരിക്കുന്നു. എ[illegible] കണ്ടെത്തു് ഇഷ്ടന്നു തീരെ ര[illegible]യില്ല എന്നു തോന്നി. അവി[illegible] ഏകച്ഛത്രാധിപതിയായ [illegible]ന്ന ഞാൻ ബഹു[illegible] സീമാതീതമ[illegible]യാൾക്കുണ്ടായി [illegible]

"അന്വേ[illegible]ഡ്മാസ്റ്ററു[illegible]യമ്മ[illegible]ടേതാണ്?" [illegible] വളരെ ബഹുമാനംഭാവിച്ചു [illegible]ന്നെ ചോദിച്ചു.

ഒരു ചെറിയമന്ദഹാസം, "ങ്ങ് എന്താ?"

ഹെഡ്മാസ്റ്റർക്കു് അപ്പോൾ അവിവാഹിതയായ ഒരു മകളുണ്ടായിരിക്കണം. ഞാൻ അവളുടെ കാര്യത്തിൽ ഒരു അനുരാഗമത്സരിയാകാൻ പോവുകയാണെ

(ശേഷം [illegible]-ാംപേജിൽ)

പ്രപഞ്ചസംഗീതം

(വൈക്കം വിശ്വനാഥൻ.)

സംഗീത സൌരഭ്യ സാരള്യ സമ്പത്തിൽ
സാന്ദ്രമാം മാനസം നിർവൃതിപൂകുന്നു.
സമ്മോഹനമാമീ സംഗീത ജീവിതം
ആനന്ദമാകുന്ന മധുരപീയൂഷം.

ഈ ലോകമാകവേ സംഗീത രംഗമാം
സൌഖ്യമാനന്ദ മലയടി ഗജ്ജിതം
ലൌകിക വ്യാപാര വൈവശ്യ മേലാതെ
ജീവിതമെന്തെന്നു ചിന്തിക്ക കേട്ടിടാം.

അച്ഛസ്ഫടികമാം കൊച്ചുതടിനിയിൽ
ഫുല്ലമാം അമ്പിളി ബന്ധുവിൻ ലീലയും
കണ്ണിന്നു മോഹമാ മാനന്ദ മേകുന്ന
ചെന്താർ മലരിലളികല വേഴ്ചയും

നമ്മരം കൊഞ്ചിക്കുഴഞ്ഞൊഴുകീടുന്ന
കൊച്ചു കൊച്ചാററിലെ കല്ലോലജാലവും
പാലൊളി ചിന്നിച്ചിതറി നിന്നീടുന്ന
ലോലമാം പൂങ്കാവിൻ വാസന്ത രാത്രിയും.

മെല്ലച്ചിരിക്കും പനിനീർ പൂവികലെ
മക്ഷികാ വൃന്ദത്തിൻ മൂളിപ്പറക്കലും
പൂത്തും, തഴച്ചും! തളിർത്തും ലസിക്കുന്ന
ചൂതവൃക്ഷത്തിലെ പൂങ്കുയിൽ ഗാനവും.

ജ്യോതിസ്സമൂഹംവിളങ്ങുന്ന വിണ്ടലേ
മിന്നിപ്പറ[illegible]ന്ന മിന്നാമിനുങ്ങിലും
എങ്ങും ന[illegible]രു വഴിഞ്ഞൊഴുകീടുന്നു
തുംഗമാം [illegible]ഗീത സൌരഭ്യധോരണി.

ആ[illegible]ന്യം നുകരുവാൻ
ആ[illegible] കാരുണ്യ മേകണം
[illegible] ദേവി! ശാരദേ! പുണ്യസ്വരൂപിണീ!
[illegible]ംഗീത സാഹിത്യ സ്വാരസ്യരൂപിണി.

മാനുഷജീവിത മുത്തുംഗമാക്കുവാൻ
ശ്വേത പത്മാസനേ, നീയാണു കാരണം.

—o—

മലയാള
ഇംഗ്ലീഷ് ശൈലി
നിഘണ്ടു.

വിജയപതാക ഉയർന്ന് പാരിലോകം ഉത്സാഹഭരിതമായിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്കും ഈ നിഘണ്ടുഗ്രന്ഥം ഒരു വിജയപതാകയായിപ്പരിലസിക്കുമാറാകട്ടെ.

എം. രാജരാജവർമ്മതമ്പുരാൻ
എം. എ. ബി. എൽ.

(നാലായിരത്തോളം മലയാള ശൈലികൾക്കു, സമാനങ്ങളായ ഇംഗ്ലീഷ് ശൈലികൾ.)

വില രൂപാ രണ്ട്

ഗ്രന്ഥകർത്താ.
വെള്ളക്കുളത്തു കരുണാകരൻ നായർ,
ബി. എസ്സ്, സി. എൽ. റ്റി.
കുടമാളൂർ, കോട്ടയം.

ജീവകാന്ത ചികിത്സ.

ഈ ചികിത്സാപദ്ധതിക്കു ഔഷധം വേണമെന്നില്ല.

വാതം, ഭ്രാന്തു, അപസ്മാരം മററുഭൂതാവേശങ്ങൾ മുതലായവ ശമിപ്പിക്കാം.

ഇതു ഒരു ആത്മവിദ്യാ പദ്ധതിയാണ്.

മെസ്മറിസം, ഹിപ്നോട്ടിസം, മനോവശ്യശാസ്ത്രം മുതലായ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ അവലംബിച്ചാണ് ഈ ചികിത്സ നടത്തുന്നതു്.

ഈ പദ്ധതികൾമൂലം അഭ്യസിപ്പിക്കുകയുംചെയ്യാം

സി. എസ്സ്. ഗോവിന്ദൻവൈദ്യർ.
പാണാവള്ളി A. O. കുത്തിയതോട്.

203-ാം പേജിൽനിന്നും തുടർച്ച

യുന്നില്ല. സമുദ്രാംഗനയുടെ കരാംഗുലികൾ എന്റെ പാദത്തെ സ്പർശിച്ചു മുന്നോട്ടു അതൊരുവലി. ഞാൻ ചിന്തയിൽനിന്നു ഞെട്ടിയുണർന്നു. വർക്കലയുടെ മാഹാത്മ്യത്തിൽ ലീനചിത്തനായി ഞാൻ ഒട്ടുദൂരം നടന്നു. ഏതൊരു ജീവികൾക്കും നിസ്വാർത്ഥമായി, ഹൃദയംഗമമായി, അഭയമരുളുന്ന ആ ശാരദാമഠം- അതെ— ആ മഹാത്മാവിന്റെ മഹനീയ ജ്യോതിസ്സ് അനുനിമിഷം പ്രസ്ഫുരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന- അദ്വൈതവും അക്ഷയവുമായ ജീവന്മുക്തിക്കു നിദാനമായ- ശിവഗിരിമഠം എന്റെ കണ്ണുകൾക്കു അശ്രുതീഭൂതമായി.

ഹൃദയോല്ലാസിയായ പ്രകൃതിസൌന്ദര്യത്തിന്റെ വിളനിലവും, സനാതനധർമ്മത്തിന്റെ സമുദ്ധരണത്തിനു സമർപ്പിതങ്ങളായ രണ്ടു പുണ്യ സങ്കേതങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും, തിരുവിതാംകൂറിലെ സുഖവാസ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്തതും, ഇന്ത്യാ ഭൂഖണ്ഡത്തിലെ തീർത്ഥസ്ഥാനങ്ങളിൽ സർവ്വപ്രാധാന്യത്തെ അർഹിക്കുന്ന ദക്ഷിണകാശിയെന്ന അപരാഭിധാനത്താൽ പ്രഖ്യാതവുമായ വർക്കല അതിന്റെ നാമധേയത്തെ അന്വർത്ഥമാക്കിക്കൊണ്ടു ആചന്ദ്രതാരം പരിലസിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ രണ്ടു പക്ഷമില്ല.

ഒരു സായാഹ്നം.

വി. കെ. ദാമോദരൻ ശാസ്ത്രി. ആലപ്പുഴ.

വക്കല — അതെ — തെക്കൻ കാശിയെന്നു വിഖ്യാതി നേടിയ വക്കല. വിശ്വനാഥന്റെ വിളയാട്ടംകൊണ്ടു വിശിഷ്ടമായ കാശീക്ഷേത്രവും തദ്ദർശനത്തിലാഗതരാകുന്ന ഭക്തജനങ്ങളുടെ പാപപങ്കത്തെ പരിമാർജ്ജനം ചെയ്തു് നിഷ്കളങ്കയായി നിരന്തരം നിസ്സരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗംഗാവാഹിനിയും കാശീനഗരത്തിന്റെ പാവിത്ര്യത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നു. അതു പോലെതന്നെ ഭഗവാൻ ജനാർദ്ദനന്റെ ആവാസംകൊണ്ടു അനവരതം ഐശ്വര്യം കളിയാടുന്ന ജനാർദ്ദനക്ഷേത്രവും, തൽസമീപസ്ഥിതവും ഭഗവാൻ ശ്രീ നാരായണഗുരുദേവന്റെ ആത്മചൈതന്യം മൂർത്തീഭാവം കൈക്കൊണ്ടു് ജാതിമതഭേദമെന്യേ സകലമാനവസമുദായത്തിനും ആത്മീയോത്കർഷത്തെയും പുണ്യപീയൂഷത്തെയും അളവോളം പ്രദാനംചെയ്തു കൊണ്ടു പ്രശോഭിക്കുന്ന ശിവഗിരിയും വക്കലയുടെ കീർത്തിധാവള്യത്തെ അഭംഗമായി പരിരക്ഷിച്ചു പോരുന്നു. ചേതോഹാരിണിയായ പ്രകൃതീദേവിയുടെ മകുടം പോലെ വിരാജിക്കുന്ന ഈറിടത്തെ കുന്നുകളും അതിൽ മരകതീകസമാനം മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന നീരുറവകളും പ്രേക്ഷകലോകത്തിന്റെ ഹൃദയചഷകത്തെ ആനന്ദാമൃതത്താൽ നിർഭരമാക്കുന്നു. ശിവഗിരിയിലും ജനാർദ്ദനക്ഷേത്രത്തിലും അനവരതം ആഗതരാകുന്ന ഭക്തജനങ്ങളെ ദൂരീകൃതകന്മഷരാക്കുവാൻ കാരുണ്യവായ്പുകൊണ്ടു പ്രകൃത്യംബ, തന്റെ നേത്രങ്ങളാകുന്ന പ്രണാളികളിലൂടെ അച്ഛസ്ഫടികസങ്കാശമായ പയസ്സുന്ന വ്യാജേന ആനന്ദബാഷ്പം പ്രയത്നലേശമെന്യേ പ്രസ്രവിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ വക്കല തുരപ്പും തോട്ടിന്റെ ഇരുകരകളിലും നിർഭ്രധ്യനീലമായി നിലകൊള്ളുന്ന കുറ്റിക്കാടുകളും സർവ്വത്ര ഹരിതവർണ്ണനിബിരിസമായ രമ്യഭൂഭാഗങ്ങളും ഏതൊരു സഹൃദയന്റേയും ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തിൽ ഓ[illegible]വെട്ടിക്കുന്നവയാണു്. സർവ്വോപരി ജനാർദ്ദനക്ഷേത്രത്തിന്റെ പശ്ചാൽഭാഗമായ സമുദ്രതീരവും തന്നികടവർത്തികളായ ചെങ്കൽക്കുന്നുകളും ദർശനീയം തന്നെ. തീർത്ഥാടക സംഘത്തെ ഇരുകരങ്ങളും ഉയർത്തി ആശീർവ്വദിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായ യോഗിവര്യനെപ്പോലെ പ്രാംശുവായി സമുന്നതശീർഷനായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു കുന്നിന്റെ മദ്ധ്യപ്രദേശത്തു്, അങ്ങിങ്ങായി പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു പ്രകൃത്യാതന്നെ പ്രവർത്തിതമാകുന്ന ജലപ്രപാതങ്ങളും ഏതൊരുവനേയും വ്യാമുഗ്ദ്ധചേതസ്സാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഒരു ദൃശ്യമാണു്. വളരെ വിസ്തൃതമായ പ്രസ്തുത സമുദ്രതീരം ഒരു പുണ്യഭൂമിയായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു് തൽപരിസരങ്ങളിലെ മത്സ്യാധാനംപോലും പ്രതിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായുള്ള രേഖകൾ വീക്ഷിക്കുവാനും വിഷമമില്ല. കുന്നിലെ ഓവുകളിൽനിന്നും ഇടവിടാതെ ഒലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വച്ഛജലത്തിൽ നിരന്തരം സ്നാനക്രിയകളനുഷ്ഠിച്ചു് നിഷ്പാപഹൃദയരായി നിഷ്ക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജനതയ്ക്കും കണക്കില്ല. ഓരോ സായാഹ്നത്തിലും സമുദ്രതീരത്തു സമാഗതരായി, സായന്തന സൂര്യന്റെ ചെങ്കനൽ പ്രഭയേറ്റു പ്രശോഭിക്കുന്ന പ്രതീചിയുടെ രാഗലോലമായ അധരത്തിൽനിന്നു പൂർവ്വാഭിമുഖമായി പ്രസരിക്കുന്ന മന്ദാനിലനേറ്റു് അമന്ദമായ ആനന്ദം അനുഭവിച്ചു സോല്ലാസം വിഹരിക്കുന്ന ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളുടെ ഗണനയും സുസാധമല്ല. ഇങ്ങനെ നാനാവിധമായ മനോഹാരിതയുടേയും അക്ഷയനിധാനവും പുണ്യക്ഷേത്രവുമായ വക്കലയുടെ ലലാടതലമെന്നോണം ലാലസിക്കുന്ന സമുദ്രതീരത്തു ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ വിശ്രമാർത്ഥം വന്നുകൂടിയ ജനതയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ, പൂർവ്വപുണ്യപരിപാകംകൊണ്ടോ എന്തോ എനിക്കും ഭാഗഭാക്കാകുവാനുള്ള ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചു. അവിസ്മരണീയവും സായാഹ്നസൗഭഗവുമായ അവിടത്തെ ആ സന്ദർശനരംഗം എല്ലാവരേയും എന്നപോലെ എന്നെയും അപഹൃതചിത്തവൃത്തിയാക്കി. മനോമോഹനമായ ആ സൈകതപ്രദേശത്തു് ഉപവിഷ്ടരായ ജനസമൂഹത്തിൽനിന്നു അല്പം അകലെയായി ഞാനും ആസനസ്ഥനായി. രസകരങ്ങളും ചിന്താബന്ധുരങ്ങളുമായ പല ദൃശ്യങ്ങളും എന്റെ ബാഹ്യാന്തർനേത്രങ്ങൾക്കു വിഷയീഭൂതങ്ങളായി. കല്യാനാഥനായ കമിതാവിന്റെ ആഗമനത്തിൽ അത്യുൽസുകയായി, പാകലവനെ കഴിയുന്നത്ര വേഗത്തിൽ തന്നിൽത്തന്നെ പതിപ്പിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന സാഗരാംഗന, ഫേനപുഞ്ജമാകുന്ന പുഞ്ചിരിയെ പ്രസ്പഷ്ടീകരിച്ചു ആയതബാഹുക്കളായ തരംഗപരമ്പരകളെക്കൊണ്ടുതന്നെ ആശ്രയിക്കുന്ന പ്രണയിനീജനങ്ങളെ ആശ്ലേഷിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നു. അതിൽ അത്യാർത്തിപൂണ്ട ബാലികാബാലന്മാരും യുവാക്കളും അവളുടെ പരിരംഭണത്തിനു വിധേയരായി തീരപ്രദേശത്തുടെ അലസഗമനം ചെയ്യുന്നു. ഒരു കൂട്ടം യുവജനങ്ങൾ അവളുടെ കല്ലോലഹസ്തങ്ങളുടെ വ്യാമർദ്ദനത്തിലുള്ള വ്യാമോഹം നിമിത്തം സ്നാനവേളയെ അനുവർത്തിക്കുന്നു. പ്രേക്ഷകഗണത്തിൽ ഭൂരിഭാഗവും അസ്തമനപർവ്വത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചു അവതരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഹസ്രരശ്മിയുടെ, ചെഞ്ചായംപൂരണ്ടു പരിശോഭിക്കുന്ന അംബരതലത്തെ നോക്കി ആനന്ദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽനിന്നും ഒരുവിധത്തിലും വിഭിന്നമായിരുന്നില്ല എന്റെ സ്ഥിതിയും. എന്റെ ചിന്താവിഹംഗമം കല്പനാനികുഞ്ജത്തിൽ അങ്ങുമിങ്ങും പാടിപ്പറക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പ്രചണ്ഡപ്രതാപനായ സൂര്യഭഗ[illegible]ന്റെ തിരോധാനത്തിൽ ദുഃ[illegible]തരായ മൂന്നു നാലു മേഘശ[illegible]ങ്ങൾ തൽസമീപമെത്തി കാ[illegible]കളിൽ മുഖഭാവ[illegible]ട ദുഃഖത്തെ പ്ര[illegible]ത്തിത്വന്റെ അ[illegible]തവു ഖവൈകൃത[illegible]നം ചെയ്വാ[illegible]യമർത്തിക്കുന്നതും [illegible]ലും അതെല്ലാം വിഫലങ്ങ[illegible]ത്തീരുന്നു. കിംബഹുനാ, പകലോൻ പശ്ചിമാബ്ധിയിൽ പതിച്ചുകഴിഞ്ഞു. സന്ദർശകരും സത്വരം സ്വഗൃഹങ്ങളിലേയ്ക്കു് പ്രയാണംതുടങ്ങി. വിജനമായിത്തീർന്ന എന്റെ പരിസരത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ യാതൊന്നും അറി

ശേഷം 202-ാം പേജിൽ

Reg. No.T 26

License. No. 363/37

THE NAVAJEEVAN

One Caste One Religion One God for Humanity

Sivagiri Varkala, June 12 1945

മിന്നുന്നതെല്ലാം പൊന്നല്ല.

ക്ഷയം, കാസം, ഏങ്ങൽ, വാതരോഗങ്ങൾ എന്നിവയെ സവിശേഷം ശമിപ്പിക്കുവാനും, ശരീരപുഷ്ടിയും ശക്തിയും കൈവരുത്തുവാനും അനുപമമായ സിദ്ധൌഷധമെന്നു ഞങ്ങളുടെ

കരിംകുരങ്ങുരസായനം

സുപ്രസിദ്ധി നേടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ അമൂല്യഫലസിദ്ധിയും, പ്രചാരപ്രവാഹവും നിമിത്തം, "കരിംകുരങ്ങു" ചേർന്ന പേരുകളിൽ അനവധി അനുകരണങ്ങൾ അടുത്തുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അനുകരണങ്ങളിൽ വഞ്ചിതരാകാതെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ! മിന്നുന്നതെല്ലാം പൊന്നല്ല. കാചവും കാഞ്ചനവും തിരിച്ചറിയുവിൻ! യൌവ്വനത്തെ നിലനിറുത്തുവാനും, പ്രസവരക്ഷയ്ക്കും ഇതിൽപരം ഔഷധമില്ല.

റാത്തൽ ഒന്നിന് 5 ക. മാത്രം.
പാക്കിംങ്ങും പോസ്റ്റേജും വേറെ.

ആവശ്യപ്പെടുവിൻ!

സ്വതന്ത്രഫാർമസി

ചാലക്കുടി, കൊച്ചിൻസ്റ്റേറ്റ്.

ബ്രാഞ്ചുകൾ:
1. ലപ്പുഴ (പോലീസ്സ്റ്റേഷനു സമീപം) 2. കൊടകര 3. എറണാകുളം

മദനൻ

അതിയായ ക്ഷീണം, ഉത്സാഹക്കുറവ്, ഓർമ്മശക്തി ഇല്ലായ്മ, ഉറക്കക്കുറവ് ഇന്ദ്രിയസ്ഖലനം മുതലായവയെ ഇല്ലാതാക്കി യുവത്വവും ആരോഗ്യവും സൌന്ദര്യവും നിലനിർത്തി ജീവിതത്തെ ആനന്ദസമ്പൂർണ്ണമാക്കുന്നു. 6 വയസ്സിനു മേലുള്ള സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കും ഉപയോഗിക്കാം. വിശേഷ പഥ്യങ്ങൾ ഇല്ല.

60 ഗുളിക അടങ്ങിയ ഡപ്പി ഒന്നുക്ക് 2 ക. മാത്രം.

ക്ഷയം, ഭ്രാന്ത്, അപസ്മാരം കാസം, മുതലായവയ്ക്ക് പ്രത്യേകം ചികിത്സ ചെയ്യുന്നതാണ്

ശ്രീമദ് രാമാനന്ദസ്വാമികൾ, സിദ്ധവൈദ്യാശ്രമം

ബ്രാഞ്ച് ബാനർജിറോഡ്, എറണാകുളം.
H. O. Trichur.

[illegible] ക്തശുദ്ധിക്കും രക്തവർദ്ധനവിനും ഏറ്റവും പറ്റിയ ഒരു ടോണിക്ക്

"വിൻവിറ്റാ"

ആരോഗ്യവും പ്രസരിപ്പുമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ "വിൻവിറ്റാ"വാങ്ങി ഉപയോഗിപ്പിൻ, സ്ത്രീകൾക്ക പ്രസവാനന്തരം അത്യുത്തമം, വളരെ രുചികരം.

നിർമ്മാതാക്കൾ
വക്കം ആയുർവേദഫാർമസി
A-O. കടയ്ക്കാവൂർ

Edited & Printed by Swami Sri Narayana Theerthar at the C. M. PRESS, EDAVA and Published at Sivagiri, Varkala, Travancore.